

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 05.05.1966, sp. zn. 5 Tz 17/66, ECLI:CZ:NS:1966:5.TZ.17.1966.1

Číslo: 38/1966

Právní věta: Uplatní-li poškozený v trestním řízení nárok na odškodnění za bolestné, nedosahující v úhrnném zhodnocení ve smyslu § 2 odst. 3 vyhlášky č. 32/1965 Sb. alespoň 30 bodů, postupuje soud podle analogie § 44 odst. 3 a § 206 odst. 4 tr. ř. a usnesením v němž odkáže na cit. vyhlášku, rozhodne, že uplatnění tohoto nároku se nepřipouští.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 05.05.1966

Spisová značka: 5 Tz 17/66

Číslo rozhodnutí: 38

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Bolestné

Předpisy: 32/1965 Sb. § 2 odst. 3 141/1961 Sb. § 44 odst. 3
§ 206 odst. 4

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 38/1966 sb. rozh.

Uplatní-li poškozený v trestním řízení nárok na odškodnění za bolestné, nedosahující v úhrnném zhodnocení ve smyslu § 2 odst. 3 vyhlášky č. 32/1965 Sb. alespoň 30 bodů, postupuje soud podle analogie § 44 odst. 3 a § 206 odst. 4 tr. ř. a usnesením v němž odkáže na cit. vyhlášku, rozhodne, že uplatnění tohoto nároku se nepřipouští.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 5. května 1966 - [5 Tz 17/66.](#))

Rozsudkem okresního soudu v Semilech se sídlem v Jilemnici ze dne

11. listopadu 1965 sp. zn. 1 T 269/65 byla obviněná J M uznána vinnou trestným činem ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zák. spáchaným tím, že dne 25. 9. 1965 udeřila občanku R Ch a způsobila jí pohmoždění mezičláňkového kloubu druhého prstu pravé ruky. Týmž rozsudkem byla obviněná uložena podle § 228 odst. 1 tr. ř. povinnost nahradit poškozené R částku 150,- Kčs.

Odvolání obviněné proti tomuto rozsudku krajský soud v Hradci Králové usnesením ze dne 7. prosince 1965 sp. zn. 1 To 397/65 zamítl jako nedůvodné.

Nejvyšší soud ke stížnosti generálního prokurátora zrušil usnesení krajského soudu v té části, pokud byl ponechán nedotčen rozsudek okresního soudu ve výroku o přiznání náhrady škody poškozené v částce 150,- Kčs a zároveň zrušil i rozsudek okresního soudu ohledně tohoto výroku.

Z odůvodnění:

Výrok rozsudku okresního soudu, jímž byla obviněné uložena povinnost zaplatit poškozené částku 150,- Kčs jako náhradu za bolest, která byla ohodnocena, jak vyplývá ze sdělení OÚNZ Semily [č. 1. 17] patnácti body je nezákonný. Podle § 2 odst. 3 vyhlášky č. 32/1965 Sb., která nabyla účinnosti od 1. května 1965, se bolest odškodňuje, dosáhne-li úhrnné ohodnocení bolesti z téhož poškození na zdraví alespoň třiceti bodů. Pokud tedy v daném případě poškození uplatnila v trestním řízení proti obviněné nárok na bolestné, za které ve smyslu citovaného zákonného ustanovení nepřísluší odškodnění, měl okresní soud poškozenou v tomto směru poučit, a pokud by poškozená i přesto setrvala na svém návrhu na přiznání náhrady, měl vyslovit usnesením podle analogie § 44 odst. 3 a § 206 odst. 4 tr. ř., že se nepřipouští uplatnění tohoto nároku v trestním řízení. V rozsudku o tomto nároku neměl rozhodnout, a to ani odkázáním poškozené na řízení ve věcech občanskoprávních, nýbrž toliko v odůvodnění rozsudku uvést, proč o nároku nerozhodl 1) Okresní soud proto tím, že uložil obviněné povinnost nahradit poškozené částku 150,- Kčs jako náhradu za bolest, která se neodškodňuje, ježto ohodnocení bolesti nedosáhlo zákonem stanovené hranice, porušil zákon v ustanovení § 228 odst. 1 tr. ř.

1) Poznámka: viz také směrnici pléna Nejvyššího soudu k výkladu ustanovení trestního řádu o právech a postavení poškozeného v trestním řízení a o náhradě škody způsobené trestným činem ze dne 4. 6. 1962 - Pls 1/62.